PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV, Nr. 201 (5635)

Luni 3 iunie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Un rezultat surprinzător:

ROMÂNIA — POLONIA 7-9, LA FLORETĂ FETE!

România — Polonia, la floretă fete: 7—9! Și n-a lipsit mult ca să fie chiar 6—10. Cine ar fi putut să creadă? Ocupantele locului III la mondiale au fost depășite de o echipă care, la Montreal, nu reușise să se situeze nici între primele zece competitoare. Iată ce înseamnă să-ți subapreciezi adversarul. În plus, floretistele noastre au manifestat o stare de evidentă oboseală, nervoasă îndeosebi, care și-a spus cuvîntul.

Meciul a debutat promițător, cu două victorii românești, care anunțau un scor categoric, așa cum ar fi fost și firesc: **Iencic** a întrecut-o pe **Cymermann** (4—3), iar **Drîmbă** pe **Fukala** (4—1). **Ene** n-a putut, însă, trece de **Ballon** (1—4) și nici **Szabo** de **Pawlas**. Scorul — după prima manșă — a fost egal: 2—2.

Manșa a 2-a a deschis-o **Iencic**, surprinzător, cu o înfrîngere la **Fukala** (2—4). Apoi, **Ene**, în asaltul cu **Cymermann**, a trebuit să se recunoască din nou învinsă (1—4). Handicapul l-a redus **Drîmbă**, printr-o netă victorie la **Pawlas** (4—1). Manșa a încheiat-o **Szabo** cu o victorie dificilă la mezina echipei poloneze, **Ballon** (4—3). Deci, din nou egalitate: 4—4.

Se impunea ca acum floretistele noastre să forțeze progresiv ritmul, să se impună și să se distanțeze. Dar, dimpotrivă, polonezele sînt cele care se mobilizează și acționează mai hotărît, astfel că pierd una după alta: **Ene, Iencic** și **Szabo**: 3—4 la **Fukala**, 2—4 la **Pawlas** și 3—4 la **Cymermann**! **Drîmbă** a reușit să mai micșoreze din handicapul creat, printr-o victorie categorică la **Ballon** (4—0). Și, astfel, manșa a 3-a

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 4-a)

Ana Ene, *de nerecunoscut, n-a putut evita înfrîngerea din manșa a III-a, la* **Wanda Fukala**...

Ionel DRÎMBĂ pe locul I în „Cupa Giovanini"

(PAG. A 4-a)

FINAL DRAMATIC ÎN „CUPA PRIMĂVERII": GRIVIȚA ROȘIE ÎNVINSĂ LA TIMIȘOARA...

În fotografie, fază din singurul meci calm: **Steaua — Progresul** *17—6 (Progresul în echipament alb).*

(Citiți amănunte în pagina a II-a).

POLITEHNICA GALAȚI ȘI CRIȘUL ORADEA ÎN BARAJ

Voinea înscrie cel de al treilea gol. Fază din meciul Metalul — Politehnica Iași Foto: A. NEAGU

S-A ÎNCHEIAT CAMPIONATUL ÎN DIVIZIILE B ȘI C

DUNĂREA GIURGIU, ELECTROPUTERE CRAIOVA, MEDICINA CLUJ ȘI OȚELUL GALAȚI AU PROMOVAT ÎN DIVIZIA B

AMĂNUNTE ÎN PAG. A 3-a

Korcinoi contra Gheorghiu

Sancționarea defensivei

Cea mai interesantă partidă a meciului București — Leningrad a fost, desigur, întîlnirea din primul tur dintre marele maestru Viktor Korcinoi, recentul învingător al lui Reshevsky în sferturile de finală ale campionatului mondial, și campionul nostru, Florin Gheorghiu. Iat-o, cu scurte comentarii consemnate pe marginea unei convorbiri cu învingătorul.

GAMBITUL DAMEI

Alb: V. Korcinoi
Negru: F. Gheorghiu

1.d4 d5 2.c4 e6 3.Cc3 Cf6 4.e3 g6 5.Cf3 Ng7 6.Ne2 0—0 7.0—0 Cbd7 8.Nd2 (Mutarea Dc2 este poate mai bună, dar lui Korcinoi nu i-a plăcut răspunsul 8...Dc7) **8...d:c4 9.N:c4 c5** (Cu această manevră negrul a egalat) **10.De2 c:d4 11.e:d4 Cb6 12. Nb3 Ng4 13.Tad1 e6** (Korcinoi este de părere că negrul a adoptat în această fază a partidei o linie de joc prea pasivă, vizînd numai egalitatea, lăsînd albului prea multă libertate de acțiune. Era de considerat un plan activ pe flancul damei, bazat pe a7-a5) **14.Ng5 Dd7 15. h3 N:f3 16.D:f3 Cbd5 17.Tfe1 Tac8** (Dacă ar fi prevăzut primejdia care-l amenința, negrul ar fi jucat desigur Tab8, apărînd din vreme pionul b7) **18. N:f6 C:f6 19.d5! e:d5 20.N:d5 Tb8?** (Acum ar fi fost mai bine Dc7) **21.Nb3 Dc7 22.Cb5 Db6 23. Cd6 Tbd8 24.C:f7!** (O combinație elegantă încheie partida) **24...T:f7** (Sau 24...T:d1 25.T:d1 T:f7 26.Td7) **25.T.d8 D:d8 26. D:b7 Dd7 27.Te7!** și negrul a cedat. **(S. Sam.)**

În turul al doilea al meciului internațional de șah dintre echipele Bucureștiului și Leningradului, disputat ieri seară, s-au înregistrat următoarele rezultate: Gheorghiu-Korcinoi ½:½, Furman-Ghițescu 0—1, Ciocîltea-Osnos 0—1, Cerepkov-Soos 1—0, Zeitlin-Radovici 0—1, Ghizdavu-Lukin 0—1, Volpert-Alexandra Nicolau ½:½. Teodorescu-Bișard 0—1, Kristol-Perevoznic 0—1. Partida Drimer-Vladimirov s-a întrerupt. Astfel, după 2 tururi, echipa Leningradului conduce cu 9½:6½. Astăzi la ora 10, în sala I.P.G.G. se vor disputa cele 4 partide întrerupte din ambele tururi.

Min. 91! După terminarea meciului Electroputere — Chimia Făgăraș, jucătorii craioveni își poartă antrenorul în triumf. Ei au promovat în divizia B, dar un mare merit al acestui succes revine antrenorului N. OȚELEANU, care la rîndul lui încearcă o mare bucurie, el fiind acela care acum 4 ani a promovat și echipa Universitatea Craiova în divizia A

Foto: V. POPOVIGI (Craiova)

VASILE TUDOR — ÎNVINGĂTOR (fără glorie) ÎN „CUPA STEAUA"

Ediția din acest an a competiției cicliste „Cupa Steaua" — excelent organizată — s-a încheiat ieri la amiază, o dată cu desfășurarea ultimei etape, București — Ploiești — București. Din punct de vedere al spectacolului sportiv, finalul cursei a fost ratat. Anostă, cu încercări timide de a răsturna ierarhia stabilită după două zile de concurs, desfășurată într-un ritm lent, mai lent chiar decît cel al etapelor de munte, ultima secvență a cursei nu ne-a oferit aproape nimic demn de semnalat. Un singur lucru trebuie arătat: la km 77, tînărul și inimosul Vasile Selejan s-a detașat, împreună cu D. Panaitescu, de plutonul cuprins de apatie (blocat). În scurtă vreme — 6 km — cei doi au luat avans un minut și în acea clipă „tricoul galben" era în evident pericol: în clasamentul general pe Selejan îl despărțeau doar 40 sec de lider. Dar Vasile Tudor, cel care avea datoria să-și apere poziția de lider (era vorba de o cursă individuală), n-a forțat nici un moment. Acela care i-a apărat poziția (și prestigiul în această cursă) a fost antrenorul Nicolae Voicu. El a venit lîngă Selejan, a discutat ceva cu ciclistul dinamovist și, după aceasta, „spiriduș" care pînă atunci depunea toate eforturile pentru mărirea distanței a încetat să mai pedaleze. Și plutonul n-a făcut decît formalitatea de a-i ajunge fără eforturi. Abia apoi dinamoviștii s-au pus pe treabă și printr-un ritm rapid au împărțit grupul masiv în trei plutoane. Dar, liderul ne dovedise că n-a fost la înălțimea titlului. După ce în prima etapă a încercat să-l jeneze pe Rusu la sprintul final, acum și-a rezolvat situația prin ... corespondență.

Rezultate tehnice:

Clasamentul etapei a III-a: 1. Vasile Selejan (Dinamo) a parcurs 114 km în 3 h. 0011 (m.o. 38,180 km); 2. Vasile Tudor (Dinamo); 3. Al. So-

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 2-a)

Pe traseul etapei a III-a Foto: FR. BRANDRUP

ÎNTRECERI SPECTACULOASE ÎN CAMPIONATUL DE CĂLĂRIE

Amănunte de la reuniunea de ieri dimineață, din cadrul primei etape a campionatului republican de călărie — în pag. a 2-a.

În fotografii: **sus** — căpitanul formației Petrolul Ploiești (performera zilei), **Dan Mihăilescu**, cu calul Potcovar, trecînd unul din cele 12 obstacole ale parcursului probei pe echipe; **jos** — o speranță a echitației noastre, dinamovistul **Gh. Moiseanu**, pe calul Stoc.

Foto: N. AURED

ȘI, MAI DEPARTE?

Indiscutabil, forța și valoarea sportului de performanță sînt, în primul rînd, dimensionate de tinerețea acestuia, de acea tinerețe entuziastă, energică, clocotitoare, întotdeuna și în oricare domeniu, avîntată cu îndrăzneală spre piscurile consacrării. Altfel nu se poate; sportul devine un hibrid fragil, un produs de laborator cu o fugară eficiență. A dovedit-o experiența mișcării sportive din atîtea țări ale lumii și — după mai vechi confuzii și controverse — propria noastră experiență. De aceea, desigur, pretutindeni — în toate județele — a crescut, impresionant, numărul copiilor și juniorilor cuprinși într-o activitate competițională al cărei volum a fost, în multe locuri, aproape înzecit.

Sibiul — din totdeauna puternic centru sportiv — nu face cîtuși de puțin excepție. Dimpotrivă. Frumoasele baze sportive, pe care cu ani în urmă porneau să străbată anevoiosul drum al performanțelor atleți, boxeri, fotbaliști, handbaliști, călăreți ș.a., trăiesc astăzi — în ciuda curgerii vremii — adevărata lor tinerețe. Sînt aici zeci, chiar sute de echipe de copii și juniori. Vin la stadion sau la sală în primul ceas al dimineții; în urma lor alții, pînă se lasă înserarea peste oraș.

Și, totuși, analiza valorică a echipelor de seniori din Sibiu conduce la concluzia că există un supărător și de neînțeles decalaj între valoarea acestora și cea a juniorilor. Fenomenul nu este singular. De aceea, discutînd situația creată la Sibiu, se poate vorbi de fapt și despre Rm. Vîlcea, Buzău, Mediaș, Rădăuți, Lugoj, Alba Iulia și alte orașe în care evidenta preocupare pentru dezvoltarea sportului în rîndul tineretului nu-și află încă expresia și într-o corespunzătoare creștere valorică a loturilor și echipelor de seniori.

La Sibiu, există o bază materială corespunzătoare (**„Sigur, ar mai fi nevoie de cîteva terenuri, dar nu ne putem plînge"**), numeroase cadre de tehnicieni (numai pentru jocurile sportive aproape 30 de profesori de educație fizică, cu specializare în baschet, fotbal, handbal, volei, precum și un număr de 15 antrenori).

De ce atunci rezultatele și, mai ales, perspectivele echipelor de seniori, unele retrogradate în ultima vreme în diviziile secunde ale campionatelor, altele în prezent cu situații precare în clasament, stîrnesc — justificat — nemulțumire generală?

Se spune — faptul corespunde realității și el nu poate fi ignorat — că mulți tineri părăsesc Sibiul, o dată cu terminarea școlii, pentru a urma — în alte orașe — cursurile diferitelor institute de învățămînt superior. Dar, nu toți și — oricum — aceasta nu poate fi singura explicație.

Se plătește astăzi, la Sibiu, ca și în alte centre ale țării, dezinteresul manifestat pentru școlile profesionale ai căror absolvenți rămîn, de regulă, în oraș, în unitățile de producție și care și-ar putea continua — și desăvîrși — pregătirea sportivă în cadrul clubului. S-a apropiat, de fapt a și venit, scadența efectelor lipsei de curaj în promovarea, la timp și permanent, a elementelor tinere. Nu sînt grăbite îndeajuns unele măsuri organizatorice care ar tonifica sportul de performanță (de ce două echipe bunicele de volei: Voința și Independența și nu una singură, foarte bună?).

Este poate, acum (după ce lucrurile au fost excelent fundamentate în sportul copiilor și juniorilor) mai lesne de muncit — cu rezultate rapide — în școală, deși nu în toate școlile sibiene s-au petrecut transformările așteptate. Dar, nu este destul! Tinerețea sportului sibian trebuie să devină, foarte curînd, maturitatea acestuia, forța care să-i dea robustețe și calitate, putința afirmării pe plan național și — de ce nu? — internațional. Altfel, toată munca se va opri la jumătatea drumului. Și, ar fi păcat!

Dan GÂRLEȘTEANU